Ч. 191. Пятниця 14 (1) вересня 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостях на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Погром в Седльцях.

Вчера о 10 год. перед полуднем зібрала ся комисия для реформи виборчої. По повитаню членів комисиї предсїдателем дром Пльоєм, забрав голос президент міністрів бар. Бек і витаючи вібраних, піднїс, що в сім роцї ферії посольскі були коротші як звичайно, бо зі взгляду на пануючі обставини треба було послів покликати скорше до працї. „Маємо перед собою — говорив міністер — дуже поважну і важну працю, котру мусимо виконати з напруженєм сил і з найбільшим поспіхом — на що кладу вагу. В першім ряді розходить ся о реформу виборчу, в котрій то справі відкликую ся до вас, панове, до вашої сили і пожертвованя.

Завдяки великому політичному виробленю, яке панове проявляєте, дало ся перебути спорий кусень дороги і неодну трудність вже поборено. Я переконаний, що народи Австриї будуть вам вдячні за ту часть доконаної працї. Але годі ставати в половині дороги. Після мого кріпкого переконаня з тої точки, на котрій ми знайшли ся, уступати ся вже не можна. Що більше: Ми не повинні оглядати ся ані поза себе, анї на боки, лиш маючи заєдно ціль на оці, старати ся прибути аж до кінця дорогу, на котру ми вступили. Ставимо новий будинок на нашій конституциї і здвигнули єго вже під кришу. Будинок той треба докінчити а прошу не забувати, що сезон будівельний, який нам позістає до розпорядимости, доходить до кінця. Даєте панове вдвоє, коли дасте борзо народам Австриї то, чого они сподївають ся. Не наражайте їх на розчарованє, на потрясеня. Дайте їм успокоєнє перед утворенєм нової основи для будучого розвою держави.

Знаходимо ся в поважній добі і то не лиш з причини реформи виборчої. Зависить то лиш від нас, щоби ми зрозуміли ту добу і стали ся вповні справедливими так, щоби велика хвиля застала вже великих людий.

В першім однак ряді лежить перед нами реформа виборча і треба єї залагодити. Гадаю, що нїхто з посеред нас не хотїв би брати на себе одвічальности за то, щоби не присьвятити найліпших своїх сил для докінченя того великого діла. Правительство зробить то з цїлим пожертвованєм і позістане тим, чим було доси, прихильним речником кождого справедливого бажаня, льояльним посередником межи суперечними інтересами. Сполучім всї разом наші змаганя і стреміи до цїли, котру маємо перед собою. Бажаю впрочім звернути увагу на то, що дожидають залагодженя й инші задачі, що Делеґациям треба полишити відповідний час до нарад, і що, о скілько то буде можливе, також соймам, з котрих неодин звичайно занадто коротким розпоряджає часом. Треба дати можність залагодженя бодай конечного буджету. Панове! Прошу дуже, вислухайте моїх слів: дайте державі борзо нову будучність а народам Австриї їх права.

Приступлено до порядку дневного т. є. до дискусиї над розділом округів в Чехії. По короткій формальній дискусиї відрочено наради над тою справою і розпочато дискусию над §. 7, котрий постановляє заведенє загального, рівного права голосованя з однорічним осїдком.

Пос. Толлінґер заявив ся за заведенєм плюрального права виборчого в інтересі всіляких країв і всіляких станів. Бесїдник застеріг собі поставленє відповідного внесеня при дискусиї над §. 5. — Пос. Хоц жалував ся на упослідженє всїх инших народностий з виїмкою Нїмців через реформу виборчу. Бесїдник промавляв за удїленєм женщинам права виборчого і за тримісячним осїдком. — Пос. Паріш запитував правительство, чи також для пасивного права виборчого єсть конечний однорічний осїдок. Заступник правительства, шеф секциї Гертель заявив, що такого условя

---

5)

Спалений.

На лад Конана Дойлє — оповів А. Манд.

(Дальше).

Ми, Шерльок і я, призадумали ся знову глубоко.

— Але тодї міг би Гельфорд бути убитим а Девіс єго убийником — вирвав ся менї нараз сей здогад яко вислїд довгого роздумуваня.

— Ти помиляєш ся, любий друже—сказав Шерльок Гольмс трохи нетерпеливо. — Я знаю, як ти прийшов до такого заключеня. Ти кажеш: Припустім, що єсть той якийсь специяльний приятель Гельфорда, то Девіс не міг просто лиш втечи з грішми, бо може тамтой стояв перед домом фірми „Бравн, Поль і С-ка“ і чекав на него та відступив ся від него аж тодї, коли він стрітив ся з кореспондентом. Припустім, що так могло би бути, ба навіть, що так було, бо Гельфорд з тих людий, котрі все добре обчисляють — то гадку, що Девіс міг статись убийником, щоби дістати в свої руки банкноти, треба уважати за зовсім виключену. Поминувши вже всї наведені подрібности, які урядника банкового роблять підозріним о вчинок; поминувши то, що Девіс зовсім не міг знати, чи буде міг поговорити з Гельфордом самим або в товаристві того третого, чи той третий не жде в иньшій части помешканя або перед домом, поминувши то, що він в тім третім мусїв бояти ся чоловіка, котрий знав всї єго вчинки — він передовсїм не потребував Гельфордової смерти. Досить було того цигара з опіюмом, щоби він був міг з тими всїма грішми тихцем втечи. Та й всї зовнішні обставини, як вивішенє одежі і т. д. доказують виразно, хто тут убийник а хто єго жертва.— Але ось ми вже й дійшли до цїли.

Ми стали перед Паддінґтоньским банком а Шерльок Гольмс казав занести директорам свою карту з просьбою, щоби позволили зараз з собою поговорити. Чи він тим панам вже давнїйше зробив якусь прислугу, чи то єго імя робило такий вплив, досить, що нас впустили зараз і приняли дуже сердечно.

— Приходжу просити, мої панове, о маленьку інформацию — зачав Шерльок Гольмс говорити.—Може би ви могли менї сказати, чи не зміняв хто нинї зрана у ваших касах більшої суми малими банкнотами або може чи не вплачував такої?

— Ах! Ви шукаєте якихсь мантїїв, що мають до розпорядимости гроші — сказав якийсь панок усьміхаючись. — Ще того нам не стало; але ходіть зі мною, поспитаємо при касах.

Інформациї касиєрів, видко, не вдоволили мого приятеля. Того дня перед полуднем міняли і вплачували лиш менші суми а до того ще й зовсім не підозрінї особи.

— Здає ся, що ми взяли ся фальшивою дорогою — відозвав ся Гольмс, взявши мене на бік. — Ти чей розумієш, чого я здогадую ся.

— Отверто признаючись, не зовсім.

— Гельфорд, коли сеї ночи вийшов із свого помешканя, видів ясно, що єму робити. Він мусїв зрадливу і не на него роблену одїж скинути з себе і в своїй другій домівці затерти всякі слїди за нею. Отже він певно туди поїхав і знищив там або скорше може лиш закопав одїж і ручну торбу, яку Девіс носив з собою. Але там на селї не міг він довше оставати ся, бо мусїв числити ся з можливостию, що померлого колись готові пізнати. Отже чим скорше в сьвіт і тим безпечнїйшою дорога. Велику пачку малих банкнотів — Девіс не міг їх вже виміняти — було небезпечно брати з собою, бо можна було викликати підозрінє хоч би навіть і тумануватого урядника. Впрочім можна було числа банкнотів борзо сконстатувати. Чомуж би їх перед тим не розміняти? Найдогіднїйшим був для него Паддінґтоньский банк напротив стациї Паддінґтон, де він певний, що не стрітить нїяких знакомих і де найменше стратить часу. Такий був мій здогад і здаєсь, що він фальшивий. Задля безпечности прошу тебе, щоби ти звідав ся й в сусїдних банках а я скочу на Паддінґтоньску стацию.

Коли ми пращали ся з директорами, відозвав ся один з них:

— Жаль менї, що ми не могли служити. Але як би ви були тут скорше явили ся, пане Гольмс, то може були би помогли однїй бідній дамі, котру ошганили двома фальшивими банкнотами на 100 фунтів штерлінґів.

— Скоро лиш она нас не хотїла ошганити — відозвав ся єго товариш, — ви знаєте, що я не зовсім годжу ся на ваш погляд в сїй справі.

очевидно нема. На тім закінчено наради а слідуюче засїданє назначно на нинї.

Кровава подія в Седльцях понеслась глухою луною по всім сьвіті, але крім загально людского сочувства не зробила нїгде більшого враженя; позістане як і богато инших подібних лиш епізодом в загальнім заколоті в теперішній Росиї. Що було причиною погрому а відтак аж надто енерґічного виступленя войска, годї знати. Під сим взглядом погляди подїлені. Одні кажуть, що розрухи викликали ті самі, що орґанізують „чорні сотнї", після инших мали їх викликати социялісти. Коли розпочало ся рабованє склепів, жиди боронили ся револьверами а вистріли з них дали войску нагоду виступити також до енерґічної акциї.

О первістній причинї кровавих подій в Седльцях розповідає кореспондент „Kurj. Warsz.", котрий їздив на місце катастрофи, що слідує: Кличем до погрому мала бути — як довідую ся від вояків — слїдуюча подія: В суботу о 9 їй годинї вечером приступило якихсь двох людий до стоячого на головній вартї вояка і спитали его, кілько єсть на одваху арештованих. Вояк відповів остереженєм, що буде стріляти, а тоді незнакомі стрілили два рази з револьверів, але хибили. Незнакомі вскочили тоді до дорожки і поїхали в сторону улицї Ринкової. Вояк на головній вартї стрілив за втїкаючими а прочі вояки побігли за ними і на улици Ринковій, де незнакомі щезли в темноті, зачали їх шукати в брамах і по склепах.

Небавком по тім факті зачав ся погром, котрий з улицї Ринкової переніс ся на сусїдні улиці: Варшавску, Пєнкну і Алєеву. Тоді то, коли погром переніс ся з улицї Ринкової на Варшавску, з домів при тій улици почали, кажуть, стріляти до вояків. З того пішла стрілянина, не втихаюча й до нинї (10 с. м.).

Той сам кореспондент так описує свої враженя: В місті не стрітив я анї одного цивільного; за то на улицях, коло церкви, перед маґістратом і на Варшавскій улици стоять табором два полки: либавский і бубненьский, котрий в хвили погрому машерував з Берестя Литовского до Седлец. Довкола бівакуючого войска їздять кінні патрулї полку драґонів. На площи перед маґістратом, понад котрим повіває трибарвна хоругов, стоять офіцири трох полків з начальником охрани в місті, рітмайстром полку драґонів Тіхановским. — В цїлім місті всї склепи замкнені; кажуть, що они всї до послїдка ограблені. Тут і там видко повиривані двері та віконниці, крізь котрі виджу поломані столи і полички. На улицях Алєєвій і Пєнкній два доми спалені до тла, а понад ними піднимає ся ще дим. Трохи дальше показують менї два доми збомбардовані гарматами.

З замкнених, забарикадованих домів не відзиває ся анї один голос; однак люди мусять там бути, бо не позволено їм виходити з помешкань, хиба о стілько, о скілько власти дійшли до них і арештували тих, що були в серединї. В моїх очах в однім з домів при ул. Пєнкній арештовано кількадесять жидів, бідно одягнених, котрих відведено на подвірє уряду поліцийного.

Позаяк все в місті позамикане, забарикадовані жителї мусять відчувати голод в виду того, що зі взгляду на неожиданий вибух погрому ніхто не поробив запасів. Для войска спроваджено пів ваґона свинини, на улици уставлено тимчасову ятку, а коло неї польну кухню. В касарни печуть хлїб для войска...

О подіях в Седльцях доносять тепер урядово: Дня 10 с. м. на ул. Городная з балькона одного дому стріляно до офіцира. Арештовано 7 молодих людий. Ніч з дня 10 на 11 минула спокійно. Дня 11 вечером знов стріляно до якогось офіцира на ул. Стодольній. Войско острілювало відтак два доми. В ночи з 11 на 12 стрілив знову хтось з города коло банку державного очевидно до сторожі а тота відповіла 8 вистрілами.

Новинки.

Львів, дня 13-го вересня 1906.

— **Для погорільців місточка Козови,** повіта бережаньского, призначила Президия ц. к. Намістництва 2000 корон запомоги.

— **Поправчі іспити зрілости** в женьскій семинариї учительскій у Львові розпічнуть ся дня 18 вересня замість 17 вересня с. р.

— **Дирекция почт і телеґрафів** подає до відомости: Почавши від 15 вересня с. р. можуть властителї конта в ц. к. уряді почтової каси щадничої стягати свої претенсиї переносячі квоту 1000 К до осіб замешкалих в межах австрийскої держави в дорозї почтових припоручень, однак під услівєм, що квоти стягнені, будуть урядом віддавчим переказані прямо на конто даючого припорученє. В тій цїли має надавець долучити до припорученя посьвідку зложеня і одержаня (Empfang-Erlagschein) і виразно зазначити, що стягнена квота має бути переказана на конто власника. За стягненє претенсий переносячих квоту 1000 К побирати ся буде кромі належитости за припорученє також належитість 1 К 10 с. за перших 1000 К, а 50 с. за кождих дальших 1000 К, зглядно часть 1000 К. Належитість тота буде потручена з квоти стягненої від довжника. Припорученя, переносячі квоту 1000 К, можуть містити тільки одну претенсию і переслані урядом віддавчим до иншого уряду, однак тільки в межах австрийскої териториї. Документи на квоту більшу як 1000 К, не будуть в жаднім разї доручувані адресатам до дому, лише повідомляти ся буде адресатів о надісланю такого документу. Коли даючий припорученє зазначить, що документ з припорученя має бути в разї невикупленя звернений або доручений иньшій особі, тогди має уряд віддавчий до того зараз примінитись, єсли адресат відмовить принятя посьвідки відобраня; коли-ж адресат посьвідку приняв, однак припорученя протягом одного дня не викупив, аж з упливом того-ж дня. Евентуальні жаданя адресатів, щоби припорученє було в уряді задержане в цїли пізнїйшого викупна, не будуть увзглядненї. Впрочім припорученя на квоту переносячу 1000 К, підлягають загальним приписам о припорученях, зглядно приписам окремим, дотикаючих тих припоручень, при котрих квота стягнена від адресата має бути переказана на конто даючого припорученє. — З ц. к. Дирекциї почт і телеґрафів. — Львів, 30 серпня 1906.

— **Фреквенция в міских школах у Львові.** До міских шкіл у Львові, народних і виділових, записало ся в новім шкільнім роцї 7980 хлопців, або о 1 менше як в роцї попереднім і 9454 дївчат, т. є. о 478 більше як торік. Мужеских кляс єсть 161, женьских 193 (о 9 більше як торік). Взагалї учащає до міских шкіл 17.434 дїтвори, а наука відбуває ся в 354 клясах, що належать до 39 шкіл.

— **З Настасова** пишуть нам: Новий повний відпуст, наданий церкві в Настасові на день положеня пояса Пресьв. Богородиції, з кождоразовим перенесенєм на слїдуючу недїлю, що припадає сего року на 16 вересня. Дотична грамота Єго Сьвятости Папи Пія X. видана під днем 21 цьвітня 1905 ч. 3562. Минувшого року впроваджено сей відпуст чотиродневною місиєю. Колись то славив ся Настасів з чудотворної ікони Богоматери, в честь котрої зложено окрему пісню, а тепер славить ся Настасів з гарної і величавої церкви, що до будови як і єї внутрішного урядженя. Архітектура єсть основана на взорах будови наших давних церков, а вирізняє ся взглядно рідка межи нашими церквами єсть тим, що робота з вні єсть вся каменярска а з внутр єсть мурована цеглою, го-ж зложена єсть з подвійного материялу. Урядженє з внутр славить ся різьбленими престолами і іконостасом, до яких виготовляли пляни інжинер Захариєвич і богатий в помисловість земляк наш архітект Александер Лушпиньский. Визначають ся

— Прошу вас, любий друже, коли лиш трошки розважите, мусите згодити ся на мій погляд. Я — бачите, пане Гольмс — зробив маленьке заключенє на ваш спосіб а ви зараз і самі признаєте менї рацию. Подумайте собі, нинї рано явила ся в нашій касї властителька чекового конта, якась дама, котра, як я переконав ся, вже від року стоїть з нами в звязи; їй належить ся у нас досить значна сума і она правильно то виймала то вкладала, отже як здає ся, жила солїдно а відносини єї були зовсім впорядковані. Она зажадала на більшу часть тої суми, яка їй у нас належить ся, і понадто ще за дальших 100 фунтів голяндских банкнотів.

— Як називає ся тота дама? — спитав Шерльок Гольмс.

— Якось Герберт чи Гайберт, вже собі докладно не пригадую. Хоче нам платити банкнотом на 100 фунтів. Але ми маємо при одній касї дуже здібного пана з очима як у риси, чоловік неоцінений. Кождий инший був би той банкнот спокійно приняв, так був зручно підроблений; але п. Мур пізнав зараз, що то фальшивий. Він вертає дамі той банкнот назад і показує їй, по чім пізнати, що підроблений. Щож на то пані Герберт? Она перепудила ся. Пан Мур, що має бистре око, присяг би, що она не перепудила ся так, як би якась прихоплена на вчинку злочинниця. О ні! Перепудила ся, як повинна перепудити ся честна дама, коли відкриє таку страту. Щож она відтак зробила? Уважайте добре, пане Гольмс, она виймила другий банкнот на 100 фунтів і хотїла тим заплатити.

— Але й той банкнот був фальшивий — сказав другий директор.

— Дїйстно так! З того я роблю якраз мій висновок. Хто хоче сьвідомо видати фальшивий банкнот а его на тім зловлять, то він не буде ніяк старати ся зараз на тім самім місци видавати другий фальшований та ще й з такими самими познаками. Таже то не дасть ся й подумати, може ні, пане Гольмс?

— Правду кажете — відозвав ся на то мій приятель, котрий доси на має превелике диво слухав зовсїм спокійно всего, що тут говорило ся. — Треба припускати, що тота дама уважала оба банкноти за правдиві.

— Скоро лиш не хотїла допустити до ревізиї — докинув другий директор.

— Щож стало ся дальше? — спитав Гольмс, випереджаючи панка, котрий мав велику охоту боронити дальше своєї теориї.

— Бідну жінку привели до нас і она була, як понятно, дуже роздразнена. Бояла ся довгих протоколів на поліциї, котрі могли не допустити, щоби она зараз від'їхала до недужого брата в Ротердамі. Тоті банкноти дістала она від якогось свояка, котрому певно анї не снило ся, щоби то були неправдиві гроші, а котрий дав би нам охотно всяке поясненє. Она лишить тут тоті банкноти а вдоволить ся тими грішми, які дістане на часть свого рахунку у нас. Як би ви, пане Гольмс, виділи були тоту обаву тої жінки, що она може недужого брата не застане вже при житю, то й ви почули би були в собі людяне серце та були би єї пустили нехай, собі їде дальше, куди хоче, бо ми преці не потерпіли ніякої шкоди.

— Ви маєте адресу тої дами, правда? — спитав детектив.

— А вжеж, що маю.

— Чи можна би єї борзо дістати.

— Ах! Ви, видко, так само недовіряєте, як і мій товариш — сказав на один з директорів.

— Прошу, ось адреса — і тим перебив старик дальшу бесїду. Не маємо богато часу до страченя. Єсть 11 год. 10 мін., а поїзд до Гарвіч відходить о 12 год. 5 мін. Буду здаєсь мусїв поговорити з тою дамою перед єї виїздом, прошу длятого борзенько о адресу.

(Дальше буде).

тим, що до роботи сеї оден як другий ужили народних мотивів і тим суть оригінальні і хто знав, чи не одинокі в штуці нашій церковній, а на кождий случай суть то річи, котрі високо збогачують нашу штуку церковну. Різьби повисші викінчені в найперших наших львівских робітнях столярско-артистичних Крука і Евстахія Щуплакевича, то-ж праці визначають ся клясично. Що до образів, то знаходять ся образи кисти наших артистів пп.: Панькевича, Томасевича і Хомика. На кождий случай есть то церков, котра для знатоків і любителів штуки будить інтерес і запрошує до себе. Сама будівля церкви має 40 метрів довготи.

— Земля на продаж. Обшар двірский в Живачеві, п. Незвиска, парцелює ся. Поле пшеничне. Поясненя уділяє парохіяльний уряд в Живачеві за надісланєм почтової марки. — В маєтку в Товмацкім єсть 500 моргів дуже хорошої орної землї на розпродаж. Земля в високій культурі і дуже добра. Положена при гостинци з Тисьменицї до Товмача. Ґрунт дуже добре надає ся під будову. Хто мав би гадку купувати ґрунт, зволить зголосити ся до парохіяльного уряду в Надорожнії, п. Товмач.

— Дуже характеристичне. Перша приватна ґімназия дівоча в Кракові, як доносять краківскі часописи, числить сего року 198 учениць. Ґімназия та основана на то, аби в першій мірі служити християньскому населеню. Та стало ся зовсім противно. На 198 учениць есть всего 40 християньских дівчат, а прочі 158 се жидівочки. Жиди розуміють значінє школи, а се видко по всіх школах в Галичинї, хоч не аж так ярко, як в згаданій ґімназиї. Нашим людем в виду того хиба би лиш сказати: „Бери Петре на розум!"

— Дрібні вісти. Дирекция лїсів і домен у Львові перестала продавати опалове дерево, бо всі засоби випродала а сьвіжого дерева не привезено. — З 13. компанії 89 полку піхоти в Городку здезертирував вчера фрайтер Щигот. — Великої крадежі допустив ся не вислїджений доси злодій на шкоду п. Ольценберга в Щавници. Вартість скрадених предметів виносить звиш 1200 корон. — Львівский суд засудив Василя Данилка з Дмитра коло Щирця за так тяжке побитє рідного батька, що той аж до 3 днів помер, на 10 місяців вязниці з постом що 14 днів.

— Дальший репертуар руского театру в Бережанах (Саля „Надії" — початок 8. вечером): В суботу дня 15 вересня с. р. в сали „Сокола": „Барон циганів", оперета в 3 актах Р. Штравса. Гостинний виступ п-ні Фільомени Лопатиньскої, сьпівачки львівскої опери. — Музика войскова 55 п. п. — В недїлю дня 16 вересня с. р. пополудни о 3 год. представленє для шкільної молодіжи „Сует", найновійша комедия в 4 діях Карпенка Карого; вечером о годині 8-мій „Запорожець за Дунаєм", оперета народна в 3 діях Артемовского і „Вечерниці", музичний твір Ніщиньского.

— Огні. У Вікні на Буковині знищив пожар 7 с. м. 49 господарств, між ними й парохіяльні будинки. Огонь повстав в горальни з неосторожности робітників. — Коло Неполоковець на Буковині займив ся дня 6 с. м. віз з пакунками при поїзді, що виїздить зі Львова до Черновець о 9½ год. рано. Заки відчіплено віз від поїзду, він стояв уже в полуміни, так що всякий ратунок був немислимий. В возї згоріло около 500 почтових пакунків, переважно з Відня, Кракова і західних країв Европи, адресованих до Буковини і Румунії. Львівскої почти пакункової, здаєсь, там не було, вислано єї вечірними поїздами. Могли там бути лише ті пакунки, що їх надано дня 6 с. м. рано. Причини огню не дало ся її доси вислідити.

— Нещаслива пригода з новим творивом вибуховим стала ся оногди в Месечесетс в Америці. Винахідник нового, незвичайно сильного творива вибухового названого „фарроніт", Франц Віртембурґер з Гамбурґа і президент американьского синдикату, котрий мав той винахід сфінансувати, Віллєм Татналь, робили проби з тим творивом, причім були так неосторожні, що оба стратили житє. Проба відбувала ся з дуже маленькою скількостию, вибух однак був так сильний, що Татналя майже в кусні розірвало, а Віртембурґер, страшно попечений на лици, жив ще кілька годин і також помер. Прочі присутні, що стояли досить здалека, дізнали малої контузиї і незначного покалїченя від того, що вибух кинув ними до землї.

— Про незвичайну катастрофу доносять з Тифліса: Місцевість Кварель в окрузї Теляв на Кавказї, що тягне ся пять кільометрів, знищила майже зовсім підмочена земля, пісок і камінє, що зсунули ся з гір Доси видобуто з під того якогось намулу 55 трупів. Припускають, що крім того згинуло ще 200 людий і богато худоби. Збіже і виноград, які в сім році особливо були зародили, зовсім знищені. Єсть здогад, що то був вибух окремого рода вулькану т. зв. намулового, котрих на Кавказї, особливо в сторонах давного міста Шемахи, єсть богато.

† Померли: Василь Сивак, доктор прав, судовий ад'юнкт в Сторожинци на Буковині, упокоїв ся дня 6-го с. м. по тяжкій недузї в цьвітї мужеского віку. — Мария Ришка, жена учителя народного в Глинках, округа надвірняньского, померла дня 10 вересня с. р. по тяжкій і довготреваючій груднїй недузї в 41-ім році житя.

Телеґрами.

Лісса 13 вересня. Архікн. Франц Фердинанд прибув тут вчера на покладі корабля „Мірамаре"; єго повитали начальники властий, а відтак взяв Архікнязь участь в морских маневрах.

Варшава 13 вересня. Вчера вечером на Празї застрілено полковника Яковлєва, начальника транспортової вязниці. Виновник втік.

Варшава 13 вересня. З Сєдлєц доносять, що доси стверджено, що було 172 убитих, 450 тяжко і легко ранених і 550 арештованих.

Варшава 13 вересня. Часописи доносять з Сєдлєць: В місті настав спокій. Телеґраф і почта отверті. До заосмотреня зголосило ся вчера 300 людий. Институциї правительственні отворені; інтересанти однако ніяких справ не залагоджують. Жидівскі склепи все ще замкнені.

Вильно 13 вересня. До поліцияна стрілив хтось з товпи і зранив єго тяжко. Нікого не арештовано.

Петербург 13 вересня. (П. А.) З Сєдлєц доносять урядово: До християньского шпиталю приведено одну жидівку і 6 жидів, з котрих трох померло. До жидівского шпиталю привезено 17 убитих, 12 тяжко ранених, 60 легко ранених; 21 осіб похоронено на жидівскім кладовищи; 54 осіб арештовано. Внаслідок підпаленя було 12 пожарів, котрі сторожа пожарна пригасила. З пушок дано 7 вистрілів. Найбільше потерпіли доми в середині міста. Богато склепів і помешкань зрабовано і знищено. Жиди вандрують до сусїдних міст і сіл. В місті як і в инших місцевостях ґубернії панує від 12 с. м. повний спокій.

Петербург 13 вересня. Коло Красноярска напали революционісти на поїзд почтовий, убили їдучих в нім урядників, поранили вояків і зрабували 8000 рублів. Одного з напастників зловлено.

Петербург 13 вересня. В справі непокоїв в Камишині, в саратівскій ґубернії, доносять урядово: Революционісти скористали з неприсутности войска, котре вислано до Николаєвска, і почали в місті ставити барикади, узброївши ся в украдені револьвери і карабіни. На дворци опанували они льокомотиву і позривали шини. Борба межи революціоністами а полициєю тревала до вечера і скінчила ся пораженою революционістів. 6 з них убито, 40 ранено а 11 арештовано. В протестанцкій церкви знайдено бомбу.

Каменц 13 вересня. Кн. Альбрехт пруский помер.

Курс львівский.

Дня 12-го вересня 1906.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	572·—	582·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	195·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	579·—	586·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	300·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	111·50	—·—
Банку гіпот 4½%	100·30	101·—
4½% листи застав. Банку краєв.	101·—	101·70
4% листи застав. Банку краєв. .	98·40	99·40
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	99·50	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ літ.	99·20	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	98·60	99·30
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·50	100·20
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	101·—	101·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	98·20	98·90
Позичка краєв. в 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	97·80	98·50
„ м. Львова 4% по 200 кор.	97·20	97·90
IV. Льоси.		
Міста Кракова	86·—	94·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	48·75	50·75
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	30·—	32·50
Італіянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	57·—	62·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	21·90	23·90
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·24	11·40
Рубель паперовий	2·51	2·53
100 марок німецких	117·10	117·60
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).